

Syngonium

rodzina Araceae

Syngonium pochodzi z Ameryki Środkowej (z obszaru pomiędzy Panamą i Meksykiem). W swoim naturalnym środowisku jest pnączem, które wspina się po pniach drzew (czepia się korzeniami). Najbardziej znane gatunki (w naszej strefie klimatycznej uprawiane jako ozdobna roślina doniczkowa) to: **Syngonium podophyllum (zroślucha stopowcowa)**, **Syngonium auritum** i **Syngonium angustatum**. Występują też liczne odmiany szczególnie u **Syngonium podophyllum**.

Syngonium podophyllum jest niską rośliną okrywową lub pnączem. Jego wysokość i szybkość wzrostu zależy od odmiany oraz warunków uprawy. Głównym walorem dekoracyjnym są liście. Są one w zależności od odmiany marmurkowane, zielono-białe, szaro-zielone lub zielone lśniące. Liście są zazwyczaj średniej wielkości, cienkie i znacznie delikatniejsze niż u filodendrona czy scindapsusa, młode są strzałkowate i mają jedno wcięcie w blaszce, a starsze po kilka. Z wiekiem roślina traci zwarty pokrój, więc aby poprawić jej wygląd, można wycinać zbyt długie pędy (roślina powinna wydać nowe pędy od korzeni). Syngonium można prowadzić w formie rośliny pnącej lub zwisającej. Kwitnie w lecie, kwiaty ma zielonkawe ma kształcie kolby, typowe dla rodziny. Syngonium wymaga przez cały rok wysokiej temperatury (ok. 27°C), zimą minimum to 18°C.

Rośliny te w naturalnym środowisku przebywają w najniższych partiach dżungli, stąd wymagają stanowiska o oświetleniu jasnym, choć światło powinno być rozproszone. Należy je chronić przed bezpośrednim słońcem. Oświetlenie ma wpływ zarówno na zabarwienie liści jak i pokrój i zwartość roślin. Gleba musi być lekka, przepuszczalna, umożliwiająca dobre korzenienie się rośliny i dostęp powietrza do korzeni, gdyż są one wrażliwe na nadmiar wody i brak powietrza w glebie - szybko gniją. Do torfu lub ziemi torfowej można dodać kawałeczki starej kory sosny, węgla drzewnego lub styropian granulowany, aby zwiększyć jej przepuszczalność i dostęp powietrza. W warunkach niesprzyjających, tzn. im zimniej i ciemniej, kondycja roślin jest gorsza, rzadziej pojawiają się nowe przyrosty i roślina staje się nadmiernie wyciągnięta (tworzy bardzo długie międzywęzła). Podlewamy je umiarkowanie od wiosny do jesieni miękką wodą. Gleba powinna być lekko wilgotna. Zimą podlewamy rzadko, aby tylko nie dopuścić do całkowitego przeschnięcia ziemi.

Lubi zraszanie, choć nie zraszamy jej, gdy temperatura w pomieszczeniu spada poniżej 14°C. Nawożenie stosujemy umiarkowane - powinniśmy używać nawozów wieloskładnikowych, ale z przewagą azotu i potasu, które mają dodatni wpływ na rozwój ulistnienia i bryły korzeniowej. W okresie zimowym możemy też je dokarmiać, ale stosujemy połowę dawki zwykłego nawozu. Można również nawozić je dolistnie. Przesadzamy je tylko w razie potrzeby, gdyż rośliny z rodziny Araceae rosną lepiej w ciasnych doniczkach. Syngonium rozmnaża się przez odczłapy lub od marca do sierpnia przez sadzonki wierzchołkowe lub przez sadzonki sporządzane z pociętej łodygi z węzłami. Najszybciej przyjmują się sadzonki wierzchołkowe - najwolniej sadzonki z ciętej łodygi.